Inbreng DURF 11 november 2026, Begroting /algemene beschouwingen

Voorzitter, leden van de raad,

Van het college hebben we een begroting gekregen die op papier sluit. Onze complimenten hiervoor. Andere partijen in deze raad kijken hier wellicht opgelucht naar, maar DURF ziet dit toch echt anders.

Wie de stukken écht leest, ziet namelijk dat de bureaucratie juicht, terwijl de alledaagse werkelijkheid van onze inwoners huilt.

DURF ziet drie fundamentele punten die anders moeten:

1. Directe lastenverhoging voor onze inwoners

De begroting laat zien dat de lokale lasten in 2027 opnieuw stijgen. Huurders worden hard geraakt met een lastenstijging van maar liefst 5,1% door de duurdere afvalstoffenheffing, en ook huiseigenaren gaan meer betalen. In een gemeente waar de bestaanszekerheid al onder grote druk staat, is dit onrechtvaardig. Een stijging van 5,1% raakt de kwetsbaarste huishoudens direct in de portemonnee.

2. Papieren ambities versus vastlopende uitvoering

We worden overspoeld met incidentele miljoenen via *Nij Begun* en het *NPG*. De stukken staan vol met grootse plannen, maar in de praktijk zien we dat de uitvoering hiervan vastloopt door ambtelijke krapte vanwege regeldruk. Ondertussen dreigt stroomnet-overbelasting en stikstof problematiek onze woningbouwplannen stil te zetten.

Onze boodschap is helder: levert beleid niks op voor de Groninger op straat, dan gaan wij er niet in mee. Het geld uit klimaattrajecten moet rechtstreeks naar directe lastenverlichting en armoedebestrijding. Geen geld naar vage proefprojecten of peperdure warmtenetten waar de burger financieel op leegloopt. DURF staat niet achter het feit dat er miljoenen gereserveerd blijven voor klimaatambities en ambtelijke uitbreiding, terwijl de gewone Oldambtster worstelt om de boodschappen te betalen.
Als inwoners hun huis vrijwillig willen isoleren om hun eigen energierekening te drukken, dan steunen we dat. Maar dwingende, ideologische klimaatpolitiek staan wij niet achter.

3. Het doorschuiven van de Wmo-tijdbom

In de meerjarenraming zien we dat het kabinetsvoornemen om de huishoudelijke hulp per 2029 aan te passen pas vanaf 2030 pas reëel is meegenomen. Maar laten we naar de feiten kijken: in Nederland maken gemiddeld 72 per 1.000 inwoners gebruik van de Wmo. In Oldambt zijn dat er **110 tot 117 per 1.000 inwoners**. Met circa 4.400 cliënten behoren wij tot de koplopers van Nederland.

Het college schuift dit financiële risico voor zich uit en creëert daarmee een tikkende tijdbom voor onze kwetsbare ouderen en zorgafhankelijke inwoners. DURF ziet graag a duidelijkheid, maar roept de raad op om bij het vaststellen van de begroting twee dingen af te dwingen:

1. Een concreet noodscenario voor het sociaal domein als de landelijke maatregelen anders uitpakken.

2. Het heroverwegen van de 'beleidsarme' status, zodat we direct kunnen inzetten op structurele oplossingen zonder dat de kwaliteit van de zorg daalt.

Slot

Voorzitter, waar traditionele partijen waarschijnlijk meestemmen met tariefstijgingen om de begroting op papier sluitend te houden, wil DURF niet de rekening neer leggen bij onze inwoners.

Wij willen geen politiek van mooie papieren visies terwijl de uitvoering op straat vastloopt. Inwoners van Oldambt hebben realistisch beleid nodig dat de Groninger op de eerste plek zet. Laat *"Samen vooruit"* geen loze kreet zijn, maar een belofte dat we niemand achterlaten.

Daar blijft DURF de rug voor rechthouden.

Dank u wel.